Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Rezina (judecător: Cuculescu V.)
dosarul nr.2a-434/2026

C U R T E A D E A P E L N O R D
Colegiul civil şi de contencios administrativ

D E C I Z I E

22 octombrie 2026 mun.Bălți
Instanța compusă din:
Președintele completului Grosu Stanislav
Judecători Țihonschi Alina și Sajin Mariana
Grefier Dolghii Victoria

examinând în ședință publică, cererea de apel declarată de Rusu Vasile prin intermediul avocatului Șova Ion împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei (sediul Rezina) din 09.01.2026,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SC „Simbacom-Lux" SRL împotriva lui Rusu Vasile privind încasarea prejudiciului material,-

a c o n s t a t a t :

Pretențiile reclamantului:

La 27.10.2025, SC „Simbacom-Lux" SRL, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Rusu Vasile prin care a solicitat încasarea sumei de 28 231,00 lei, cu titlu de prejudiciu material, 2 500,00 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru raportul de expertiză și cheltuielile de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, a invocat că la 29.05.2025 în jurul orei 1018, în *****, a avut loc accidentul rutier în rezultatul căruia, motocultorul cu nr. / ***** la volanul căruia se afla pârâtul Rusu Vasile, ieșind cu spatele din ograda gospodăriei sale, având intenția de ieși la drumul central, nu s-a asigurat și nu a cedat trecerea automobilului de model Mercedes cu n/î *****, care se deplasa pe drum cu prioritate şi l-a tamponat. Automobilului de model Mercedes cu nr/î *****, aparține cu drept de proprietate reclamantului și era condus de angajatul acesteia, *****.

Conform procesului-verbal contravențional din 29.05.2025, vinovat de comiterea accidentului rutier a fost recunoscut Rusu Vasile, respectiv, prin fapta sa, acesta a comis contravențiile prevăzute de art. 242 alin. (1), 229 alin. (2), alin. (3) Cod Contravențional.

Urmare a accidentului rutier menționat Rusu Vasile a deteriorat autoturismul Mercedes cu n/î ***** și în consecință acesta nu mai corespunde stării inițiale în care a fost predat, stare ce nu permite utilizarea în continuare a acestuia conform destinației și necesită lucrări de reparaţie costul cărora a fost stabilit prin Expertiza efectuată.

Totodată, motoblocul cu nr/î ***** la ghidonul căruia se afla pârâtul nu a fost asigurat, iar deoarece acesta nu este mijloc de transport, Biroului Naţional al Asiguratorilor Auto nu acoperă prejudiciul provocat de aceste utilaje agricole.

Pentru a stabili prejudiciul material care i s-a cauzat automobilului de model Mercedes Sprinter cu n/î *****, reclamantul a solicitat efectuarea unei Expertize la biroul individual de Expertiza Judiciară, Ursu Maxim.

Potrivit Raportului de Expertiza Extrajudiciară nr.08/2079, valoarea prejudiciului cauzat proprietarului autoturismului model Mercedes cu nr/î *****, constituie - 28 231,00 lei. Despre

necesitatea achitării prejudiciului material (ce reprezintă de fapt costul recondiționării autovehiculului nominalizat), pârâtul a fost informat de nenumărate ori atât verbal, cât şi în scris prin scrisoarea din 03.09.2025, însă suma dată nu a fost achitată până în prezent.

În drept, și-a întemeiat pretențiile în baza prevederilor art. art. 1998 alin. (1), și 2 013 alin. (1) Codul Civil și art. art. 166-167 Cod de procedură civilă.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei (sediul Rezina) din 09.01.2026, cererea de chemare în judecată înaintată de SC „SIMBACOM-LUX" SRL împotriva lui Rusu Vasile privind încasarea încasarea prejudiciului material a fost admisă:

- ✓ S-a încasat de la Rusu Vasile, născut la *****, cod personal *****, domiciliat în *****, în beneficiul SC „SIMBACOM-LUX" SRL, cu sediul în mun. Chişinău, șos. Muncești nr. 803/3, IDNO 1003600151805, BC „EximbankGruppoVeneto Banca" SA, cod TVA: 0208156, IBAN:MD95EX0000000225109283MD, c/b: EXMMMD22422, prejudiciul material cauzat ca urmare a accidentului rutier produs la 29.05.2025 în sumă de 28 231 (douăzeci și opt mii două sute treizeci și unu) lei, cheltuieli suportate pentru raportul de expertiză în mărime de 2 500 (două mii cinci sute) lei și cheltuielile de judecată pentru taxa de timbru – 200 (două sute) lei și pentru asistență juridică – 5 000 (cinci mii) lei;
- ✓ S-a încasat de la Rusu Vasile, născut la *****, cod personal *****, domiciliat în *****, în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 1279,2 (o mie două sute șaptezeci și nouă lei, 20 bani), de plata căreia a fost scutită reclamanta la intentarea acțiunii.

Solicitarea apelantului:

La data de 04 februarie 2026, Rusu Vasile prin intermediul avocatului Șova Ion a înaintat cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei (sediul Rezina) din 09.01.2026, invocând dezacordul cu hotărârea menționată.

Potrivit art.362 alin.(1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

La caz, s-a stabilit cu certitudine că, dispozitivul hotărârii contestate cu apel a fost emis la data de 09.01.2026, iar cererea de apel nemotivată, a fost depusă la 04.02.2026, prin urmare în termenul prevăzut de lege.

Argumentele părților:

În motivarea apelului apelantul a invocat că hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din 09.01.2026, este neîntemeiată în partea ce ține de cuantumul prejudiciului material, încasarea integrală a cheltuielilor pentru raportul de expertiză extrajudiciară, încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică și calcularea taxei de stat.

Totodată, relevă că prejudiciul material în cuantum de 28 231,00 lei a fost stabilit exclusiv în baza unui raport de expertiză extrajudiciară, fără ca prima instanță să verifice în mod efectiv caracterul cert, necesar și proporțional al sumei pretinse. În acest sens, arată că instanța de fond a reținut valoarea prejudiciului material cauzat automobilului reclamantului prin raportare la Raportul de expertiză extrajudiciară nr. 08/2079 din 26.08.2025, însă această concluzie este prematură și insuficient motivată.

Susține că raportul respectiv a fost întocmit la solicitarea și în interesul reclamantului, neputând fi asimilat automat unei expertize judiciare administrate în condiții de contradictorialitate, cu participarea efectivă a ambelor părți, cu posibilitatea formulării întrebărilor către expert, solicitării explicațiilor și verificării metodologiei utilizate la stabilirea valorii reparației.

Totodată, consideră că faptul invitării sale la examinarea mijlocului de transport nu înlătură obligația instanței de a verifica dacă suma pretinsă reprezintă un prejudiciu real, cert și direct cauzat prin accidentul rutier din 29.05.2025.

În continuare, apelantul relevă că reclamantului îi revine obligația de a demonstra nu doar existența incidentului rutier, ci și întinderea exactă a prejudiciului, caracterul necesar al fiecărei lucrări de reparație, precum și legătura de cauzalitate dintre toate deteriorările indicate și evenimentul rutier concret. Or, simpla prezentare a unui raport extrajudiciar nu poate conduce automat la admiterea integrală a sumei solicitate.

În acest context, reproșează primei instanțe că nu a analizat dacă toate deteriorările indicate în raport au fost cauzate anume prin accidentul din 29.05.2025, dacă lucrările de reparație erau în totalitate necesare, dacă piesele și manopera au fost evaluate proporțional și rezonabil, dacă suma de 28 231,00 lei reflectă prejudiciul real sau doar o evaluare unilaterală efectuată la solicitarea reclamantului și dacă starea anterioară a automobilului a fost verificată în mod obiectiv.

Prin urmare, consideră că instanța de fond a acordat raportului extrajudiciar o forță probantă excesivă, fără a verifica în mod real dacă suma solicitată este certă, dovedită și proporțională.

De asemenea, apelantul susține că procesul-verbal contravențional din 29.05.2025 nu demonstrează automat întinderea prejudiciului civil. În acest sens, menționează că nu contestă relevanța actului respectiv sub aspectul producerii evenimentului rutier și al constatării vinovăției sale, însă acesta nu poate demonstra, prin el însuși, cuantumul prejudiciului material pretins de reclamant. Or, răspunderea civilă delictuală presupune întrunirea cumulativă a condițiilor privind existența prejudiciului, fapta ilicită, vinovăția și raportul de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu.

Opiniază că, procesul-verbal contravențional nu stabilește valoarea reparației, nu individualizează toate deteriorările, nu confirmă necesitatea fiecărei lucrări indicate în raport și nu poate substitui verificarea judiciară a întinderii prejudiciului. Astfel, consideră că prima instanță a confundat constatarea faptei contravenționale cu proba deplină a prejudiciului civil.

Totodată, apelantul invocă faptul că nedepunerea referinței și neprezentarea probelor în termenul acordat nu echivalează cu recunoașterea acțiunii și nu exonerează reclamantul de obligația de a-și dovedi pretențiile. În acest sens, menționează că prima instanță a reținut că nu a depus referință și nu a prezentat probe în termenul stabilit, motiv pentru care cauza a fost examinată în baza materialelor anexate la dosar.

Cu toate acestea, susține că, inclusiv în procedura cererilor cu valoare redusă, instanța are obligația de a verifica dacă probele prezentate de reclamant sunt suficiente, pertinente, concludente și admisibile pentru admiterea integrală a acțiunii. În opinia sa, prima instanță a preluat practic poziția reclamantului și concluziile raportului extrajudiciar, fără o analiză critică reală a cuantumului prejudiciului, motiv pentru care hotărârea este neîntemeiată în partea ce ține de admiterea integrală a sumei de 28 231,00 lei.

Cu referire la cheltuielile suportate pentru întocmirea raportului de expertiză extrajudiciară, în mărime de 2 500,00 lei, apelantul consideră că soluția primei instanțe este neîntemeiată sau, cel puțin, necesită a fi modificată. În acest sens, arată că raportul a fost solicitat unilateral de reclamant, în afara procesului judiciar, iar instanța urma să verifice dacă această cheltuială era necesară, proporțională și utilă pentru soluționarea cauzei, precum și dacă a fost efectuată în condiții care să asigure un minim de contradictorialitate.

Mai mult, menționează că raportul extrajudiciar a fost utilizat nu doar ca act justificativ al cheltuielii, ci și ca probă principală pentru stabilirea prejudiciului. În aceste condiții, consideră că, dacă instanța avea îndoieli cu privire la întinderea prejudiciului, urma să pună în discuție necesitatea administrării unei expertize judiciare, și nu să transfere integral asupra pârâtului

costul unui raport întocmit unilateral. Prin urmare, solicită excluderea sau reducerea sumei de 2 500,00 lei, după aprecierea instanței de apel.

În ceea ce privește cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 5 000,00 lei, apelantul apreciază că acestea sunt disproporționate față de natura și complexitatea cauzei și insuficient motivate. În susținerea acestei poziții, relevă că litigiul a fost examinat în procedura cererilor cu valoare redusă, în procedură scrisă, fără dezbateri publice și fără administrarea unui probatoriu complex în ședință. Totodată, obiectul cauzei a constat în încasarea unei sume de bani cu titlu de prejudiciu material, iar argumentarea reclamantului s-a întemeiat, în esență, pe procesul-verbal contravențional și raportul extrajudiciar.

În aceste circumstanțe, consideră că prima instanță urma să verifice în mod concret volumul real al muncii avocatului, complexitatea cauzei, numărul și natura actelor întocmite, timpul efectiv necesar pentru acordarea asistenței juridice, proporționalitatea sumei de 5 000,00 lei cu valoarea litigiului, precum și situația materială a sa, în calitate de beneficiar al asistenței juridice garantate de stat.

Apelantul reproșează instanței de fond că s-a limitat la concluzia generală potrivit căreia suma de 5 000,00 lei ar fi potrivită și rezonabilă, fără a prezenta o motivare individualizată. Prin urmare, solicită reducerea acestei sume până la un cuantum rezonabil, proporțional cu natura cauzei și procedura scrisă în care aceasta a fost examinată.

Referitor la taxa de stat în mărime de 1 279,20 lei, apelantul susține că aceasta a fost calculată eronat. În acest sens, menționează că, din motivarea hotărârii, rezultă că prima instanță a calculat taxa de stat pornind de la suma de 30 731,00 lei, prin includerea în valoarea acțiunii atât a prejudiciului material de 28 231,00 lei, cât și a sumei de 2 500,00 lei solicitate pentru întocmirea raportului de expertiză extrajudiciară.

Consideră că această abordare este greșită, întrucât suma de 2 500,00 lei reprezintă o cheltuială de judecată pretinsă de reclamant, iar nu o pretenție patrimonială principală. Respectiv, aceasta nu urma să fie inclusă în baza de calcul a taxei de stat, valoarea pretenției principale constituind 28 231,00 lei, și nu 30 731,00 lei. Prin urmare, apreciază că, inclusiv în ipoteza menținerii parțiale a hotărârii, taxa de stat urmează a fi recalculată prin raportare la suma efectiv admisă cu titlu de prejudiciu material, fără includerea cheltuielilor de judecată în valoarea acțiunii.

În continuare, apelantul invocă faptul că hotărârea primei instanțe afectează în mod disproporționat situația sa patrimonială, întrucât este beneficiar al asistenței juridice garantate de stat, împrejurare care, în opinia sa, confirmă situația materială precară în care se află. În aceste condiții, consideră că instanța urma să manifeste o atenție sporită la proporționalitatea sumelor puse în sarcina sa, în special în condițiile în care, pe lângă prejudiciul material pretins, i-au fost imputate cheltuieli suplimentare de 2 500,00 lei pentru raportul extrajudiciar, 5 000,00 lei pentru asistență juridică, 200 lei cu titlu de taxă de timbru și 1 279,20 lei cu titlu de taxă de stat.

Astfel, susține că, pe lângă pretinsul prejudiciu material, i-au fost puse în sarcină cheltuieli suplimentare considerabile, fără o analiză suficientă a caracterului necesar și rezonabil al acestora.

În susținerea criticilor formulate, apelantul face trimitere la dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care presupune nu doar accesul formal la instanță, ci și examinarea reală și efectivă a probelor și argumentelor părților. Menționează că o hotărâre judecătorească trebuie să conțină o motivare suficientă, iar instanța trebuie să demonstreze că a examinat în mod real aspectele esențiale ale cauzei.

În acest sens, consideră că prima instanță nu a motivat suficient de ce suma de 28 231,00 lei reprezintă prejudiciul real, de ce raportul de expertiză extrajudiciară urmează a fi acceptat integral, de ce cheltuielile în mărime de 2 500,00 lei și 5 000,00 lei sunt necesare și rezonabile, precum și de ce taxa de stat a fost calculată prin includerea cheltuielilor pentru expertiza extrajudiciară în valoarea acțiunii.

La data de 08.06.2026, prin intermediul Direcției de Evidență și Documentare Procesuală a Curții de Apel Nord, intimatul SC „Simbacom-Lux" SRL în persoana avocatului Staruș Denis a depus referință prin care a susținut respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii Judecătoriei Orhei (sediul Rezina) din 09.01.2026.

În susținerea poziției nominalizate, reprezentantul intimatului a reflectat faptul că la data de 29.05.2025, în jurul orei 10:18, în localitatea *****, raionul Rezina, a avut loc un accident rutier, în urma căruia motocultorul (motoblocul) cu numărul de înmatriculare *****, condus de Rusu Vasile, ieșind cu spatele din ograda gospodăriei sale, cu intenția de a accede la drumul central, nu s-a asigurat și nu a cedat trecerea automobilului de model Mercedes, cu numărul de înmatriculare *****, condus de *****, care se deplasa pe drumul cu prioritate, tamponându-l.

Totodată, precizează că șoferul automobilului avariat, *****, este angajat al reclamantei, iar mijlocul de transport aparține cu drept de proprietate SRL „Simbacom-Lux".

În continuare, reprezentantul intimatei face trimitere la procesul-verbal contravențional din 29.05.2025, prin care Rusu Vasile a fost recunoscut vinovat de producerea accidentului rutier, fapta acestuia constituind contravențiile prevăzute de art. 242 alin. (1) și art. 229 alin. (2) și (3) din Codul contravențional.

Cu privire la cuantumul prejudiciului material, reprezentantul intimatei relevă că, în vederea stabilirii prejudiciului cauzat automobilului de model Mercedes Sprinter, cu numărul de înmatriculare *****, reclamanta a solicitat efectuarea unei expertize la Biroul individual de expertiză judiciară al expertului Ursu Maxim. Potrivit Raportului de expertiză extrajudiciară nr. 08/2079, întocmit de expertul judiciar Ursu Maxim, valoarea prejudiciului cauzat proprietarului automobilului, SRL „Simbacom-Lux", constituie suma de 28 231,00 lei.

Menționează că apelantul Rusu Vasile a fost invitat să participe la efectuarea expertizei, fapt consemnat în raportul respectiv, însă acesta nu s-a prezentat la data și ora indicate de expertul judiciar. Astfel, susține că raportul de expertiză extrajudiciară a stabilit suma necesară pentru restabilirea automobilului avariat, iar din partea lui Rusu Vasile nu au parvenit careva obiecții sau pretenții cu privire la concluziile acestuia. De asemenea, arată că apelantul nu a reacționat nici la cererea prealabilă și nu a invocat vreun dezacord față de raportul de expertiză extrajudiciară.

Totodată, reprezentantul intimatei menționează că apelantul a fost informat în repetate rânduri, atât verbal, cât și în scris, despre necesitatea achitării prejudiciului material, care reprezintă costul recondiționării autovehiculului. În acest sens, a făcut trimitere la scrisoarea din 03.09.2025, recepționată de către pârât, fapt confirmat prin plicul și avizul de recepție anexate la dosar. Cu toate acestea, prejudiciul material nu a fost achitat până în prezent.

În susținerea obligației de reparare a prejudiciului, reprezentantul intimatei face referire la normele care reglementează răspunderea civilă delictuală, menționând că aceasta survine ca urmare a încălcării unei obligații legale cu caracter general, care revine tuturor persoanelor de a nu leza drepturile altora prin fapte ilicite. În acest sens, arată că răspunderea delictuală se naște prin încălcarea drepturilor absolute ale persoanei vătămate, iar delictul constituie un raport obligațional izvorât dintr-o faptă ilicită și prejudiciabilă.

Astfel, susține că temeiul răspunderii civile delictuale îl constituie întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: existența prejudiciului, fapta ilicită, raportul de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu și vinovăția. În opinia sa, în prezenta cauză sunt întrunite toate aceste condiții, fiind justificată obligarea apelantului la repararea prejudiciului cauzat.

Referitor la cheltuielile de judecată, reprezentantul intimatei consideră hotărârea contestată legală și întemeiată, făcând trimitere la prevederile art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora partea care a pierdut procesul este obligată să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză, cheltuielile de judecată.

De asemenea, invocă prevederile art. 82 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei, precum și dispozițiile art. 90 lit. l) din același cod, care includ în categoria cheltuielilor de judecare a cauzei alte cheltuieli necesare suportate de instanță și de participanții la proces.

În acest context, menționează că, în prezenta cauză, cheltuielile suportate de reclamantă au constat în achitarea taxei de timbru în mărime de 200 lei, confirmată prin bonul de plată seria și nr. 9204 din 21.10.2025 (f.d. 6), precum și în cheltuielile pentru efectuarea raportului de expertiză a automobilului, în cuantum de 2 500 lei, confirmate prin factura fiscală seria și nr. EBA 000469768 (f.d. 45).

Prin urmare, consideră că prima instanță a concluzionat în mod legal și întemeiat asupra necesității încasării de la Rusu Vasile, în beneficiul SRL „Simbacom-Lux”, a sumei de 200 lei cu titlu de taxă de timbru și a sumei de 2 500,00 lei pentru întocmirea raportului de expertiză extrajudiciară.

Cu referire la cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 5 000,00 lei, reprezentantul intimatei menționează că interesele reclamantei în prezentul proces au fost reprezentate de avocatul Denis Staruș, fapt confirmat prin mandatul avocațial seria și nr. MA 2247590 din 22.09.2025 (f.d. 7). În acest sens, arată că instanței i-au fost prezentate factura fiscală seria WH nr. 4734434 din 30.09.2025, ordinul de plată nr. 9123 din 03.10.2025, prin care avocatului Denis Staruș i-a fost achitată suma de 5 000,00 lei pentru prestarea serviciilor juridice, precum și contractul de asistență juridică nr. 295 din 24.09.2021 (f.d. 46 și 46 verso).

Invocând prevederile art. 82 și art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, reprezentantul intimatei subliniază că partea care a pierdut procesul urmează să compenseze cheltuielile de judecată suportate de partea care a avut câștig de cauză, proporțional cu partea admisă din pretenții, în cazul admiterii parțiale a acțiunii.

Totodată, face trimitere la dispozițiile art. 96 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora partea care a pierdut procesul este obligată să compenseze cheltuielile de asistență juridică suportate de partea care a avut câștig de cauză, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile, cu condiția ca partea respectivă să fi fost reprezentată în judecată de un avocat.

În acest sens, menționează că, potrivit practicii și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

Astfel, reprezentantul intimatei susține că prima instanță a încasat în mod corect cheltuielile de judecată aferente onorariului avocatului, întrucât acestea au fost efectiv achitate, fapt confirmat prin factura fiscală și ordinul de plată privind transferul onorariului către avocatul Denis Staruș.

Mai mult, consideră că suma de 5 000,00 lei reprezintă un cuantum real, necesar și rezonabil, întrucât cheltuielile respective sunt reale, fiind confirmate prin ordinul de plată, necesare, având

în vedere utilitatea acțiunilor întreprinse și importanța cauzei pentru reclamantă, precum și rezonabile, nefiind excesive și fiind comparabile cu cuantumurile stabilite prin actele normative pentru acordarea asistenței juridice.

În susținerea caracterului rezonabil al onorariului, reprezentantul intimatei invocă profesionalismul avocatului Denis Staruș, vechimea acestuia în profesie de 19 ani, aportul său la soluționarea cauzei, timpul și munca depuse, aptitudinile speciale de care dispune pentru acordarea asistenței juridice, rezultatul obținut, experiența, reputația și abilitățile profesionale ale acestuia.

Prin urmare, consideră că prima instanță a concluzionat în mod incorect asupra necesității respingerii parțiale a cerinței privind încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 5 000,00 lei, întrucât acestea sunt reale, necesare și rezonabile pentru acordarea suportului juridic reclamantei.

În cadrul ședințelor petrecute în ordine de apel, părțile nu s-au prezentat, însă prin depunerea cererilor de amânare, a referinței și-au valorificat pe deplin drepturile procesuale de care au beneficiat.

În conformitate cu dispozițiile art. 379 alin. (2) Cod procedură civilă, neprezentarea în şedinţa de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanţilor acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului. În consecință, coroborând normele enunțate, Colegiul civil a considerat posibilă examinarea apelului în lipsa părților neprezente la proces.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând argumentele apelului în raport cu materialele cauzei, colegiul civil consideră că apelul urmează a fi admis, cu casarea hotărârii și încetarea procesului civil, din următoarele considerente.

Potrivit art. 385 lit. e) CPC, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să caseze integral sau parțial hotărârea primei instanțe, dispunând încetarea procesului ori scoaterea cererii de pe rol dacă există temeiurile prevăzute la art. 265 şi 267.

Conform art. 393 alin. (1) și (2) Cod Procedură Civilă RM „„(1) Hotărârea primei instanţe este casată de instanţa de apel care dispune prin decizie încetarea procesului ori scoaterea cererii de pe rol, dacă există temeiurile consemnate la art. 265, 265^1 şi 267; (2) Decizia instanţei de apel privind încetarea procesului ori scoaterea cererii de pe rol poate fi atacată cu recurs”.

Potrivit art.276^2 Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Valoarea acțiunii fără dobândă nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei din care considerente cauza a fost examinată în procedura cererilor cu valoare redusă.

Potrivit art.276^3 alin.(1) și (2) Cod de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică.

Potrivit prevederilor art.276^4 alin. (5) CPC RM instanța de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, prevederile art.276^3 fiind aplicabile corespunzător astfel, instanța de apel a examinat cererea de apel în ședință publică, cu citarea părților.

Consecvent, potrivit art. 265 lit. c) CPC, instanţa judecătorească dispune încetarea procesului în cazul în care reclamantul a renunţat la acţiune, renunţul fiind admis de instanţă.

În acest sens, Colegiul Civil relevă că, potrivit extrasului de pe actul de deces, eliberat de către Agenția Servicii Publice, nr. DC2026015548, se atestă că apelantul Rusu Vasile a decedat la data de ***** (f.d. 101).

Potrivit răspunsului reprezentantului Agenției Servicii Publice nr. 7211 din 25.08.2026, se atestă că la data decesului apelantului Rusu Vasile, acesta este căsătorit cu Rusu (*****) Svetlana a.n. *****, fiind potențial moștenitor al primului (f.d. 121).

Potrivi încheierii protocolare a Colegiul Civil și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Nord din 17 septembrie 2026, s-a dispus înlocuirea apelantului Rusu Vasile cu soția acestuia Rusu Svetlana în temeiul prevederilor art. 70 Cod Procedură Civilă RM.

Conform prevederilor art. 70 alin. (1) Cod Procedură Civilă RM, „(1) În cazul ieşirii uneia dintre părţi din raportul juridic litigios sau din raportul stabilit prin hotărâre judecătorească (deces, reorganizare, cesiune de creanţă, transfer de datorie şi alte cazuri de subrogare), instanţa permite înlocuirea părţii cu succesorul ei în drepturi. Succesiunea în drepturi este posibilă în orice fază a procesului”.

La data de 21.10.2026, prin intermediul Direcției de Evidență și Documentare Procesuală a Curții de Apel Nord, Avocatul Staruș Denis în interesele SC „Simbacom-Lux” SRL a depus o cerere prin care a solicitat încetarea procesului în legătură cu satisfacerea integrală a cerințelor înaintate de către SC „Simbacom-Lux” SRL față de Rusu Vasile prin intermediul Svetlanei Rusu. Totodată a menționat că este în cunoștință cu efectele prevederilor art. 265, 266 Cod Procedură Civilă RM.

Colegiul Civil reține că, prin cererea formulată, reclamanta și-a exprimat în mod neechivoc voința de a nu mai continua examinarea litigiului, solicitând încetarea procesului în legătură cu executarea integrală a obligațiilor litigioase. Totodată, reprezentantul reclamantei a confirmat că este în cunoștință cu efectele juridice ale renunțării la acțiune, prevăzute de art. 265 și art. 266 din Codul de procedură civilă.

În acest context, Colegiul Civil consideră că cererea înaintată de reprezentantul reclamantei urmează a fi admisă, întrucât renunțarea la acțiune constituie manifestarea dreptului procesual al reclamantului de a dispune de obiectul litigiului, iar satisfacerea integrală a pretențiilor deduse judecății înlătură interesul practic în continuarea procesului civil.

Totodată, Colegiul Civil constată că renunțarea la acțiune nu contravine legii și nu aduce atingere drepturilor, libertăților sau intereselor legitime ale altor persoane, nefiind identificate impedimente legale pentru admiterea acesteia.

Prin urmare, în temeiul art. 265 lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul Civil va admite cererea de renunțare la acțiune formulată de reprezentantul SC „Simbacom-Lux” SRL și va dispune încetarea procesului civil intentat la cererea de chemare în judecată înaintată de SC „Simbacom-Lux” SRL împotriva lui Rusu Vasile privind încasarea prejudiciului material.

În ceea ce privește calea de atac exercitată în prezenta cauză, Colegiul Civil reține că, în condițiile în care reclamanta a solicitat încetarea procesului ca urmare a satisfacerii integrale a pretențiilor sale, hotărârea primei instanțe urmează a fi casată integral, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să se dispună încetarea procesului civil.

Totodată, Colegiul Civil reține că admiterea renunțării reclamantei la acțiune produce

consecințe juridice importante, atât sub aspectul desfășurării procesului, cât și al posibilității valorificării ulterioare a dreptului pretins.

Astfel, potrivit art. 266 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească dispune încetarea procesului printr-o încheiere, care poate fi atacată cu recurs, menționând totodată că nu se admite o nouă adresare în judecată a aceleiași părți cu privire la același obiect și pe aceleași temeiuri.

Prin urmare, Colegiul Civil subliniază că, odată cu admiterea renunțării la acțiune și încetarea procesului, reclamanta SC „Simbacom-Lux" SRL pierde posibilitatea de a formula o nouă cerere de chemare în judecată împotriva aceleiași părți, având același obiect și aceleași temeiuri, interdicția respectivă extinzându-se și asupra succesorilor în drepturi ai părților, în condițiile legii.

Această consecință prezintă relevanță cu atât mai mult cu cât reprezentantul reclamantei a solicitat încetarea procesului în legătură cu satisfacerea integrală a pretențiilor înaintate, confirmând astfel că nu mai există un interes în continuarea examinării litigiului. Respectiv, prin admiterea renunțării la acțiune, reclamanta nu va mai putea solicita pe cale judecătorească încasarea repetată de la succesoarea în drepturi a apelantului a aceluiași prejudiciu material care a constituit obiectul prezentei cauze.

În aceste condiții, Colegiul Civil consideră că încetarea procesului reprezintă consecința procesuală corespunzătoare manifestării de voință a reclamantei, exprimată prin reprezentantul său, cu condiția verificării caracterului expres și neechivoc al renunțării, precum și a faptului că aceasta nu contravine legii și nu încalcă drepturile sau interesele legitime ale altor persoane.

În consecință, Colegiul Civil ajunge la concluzia că cererea de apel urmează a fi admisă, cu casarea integrală a hotărârii primei instanțe și încetarea procesului civil, în temeiul art. 265 lit. c) și art. 266 din Codul de procedură civilă.

Astfel, Colegiul Civil ajunge la concluzia de a admite cererea de apel depusă de Rusu Vasile prin intermediul avocatului Șova Ion, de a casa integral hotărârea Judecătoriei Orhei (sediul Rezina) din 09.01.2026 și de a emite o nouă hotărâre prin care procesul civil la cererea de chemare în judecată înaintată de SC „Simbacom-Lux" SRL împotriva lui Rusu Vasile privind încasarea prejudiciului material să fie încetat.

În conformitate cu art.385 lit. e), 393 CPC, Colegiul civil,-

D E C I D E :

Cererea de apel depusă de Rusu Vasile prin intermediul avocatului Șova Ion, se admite.

Se casează integral hotărârea Judecătoriei Orhei (sediul Rezina) din 09.01.2026, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SC „Simbacom-Lux" SRL, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care procesul civil la cererea de chemare în judecată înaintată de SC „Simbacom-Lux" SRL împotriva lui Rusu Vasile privind încasarea prejudiciului material, se încetează.

Decizia este definitivă dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la comunicare prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele completului,

judecător Grosu Stanislav

Judecătorii: Țihonschi Alina Sajin Mariana